

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívül
olcsó áron közül a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.
a Wagner és Szélnyi (ez-
előtt Gedeon és Tsa) nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyiltterek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PART KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar-üzletében, Falkenstein S. dohánytözsdejében, Hesz Jenő, Gubás F., Groszmann J. és Nagy Lajos fűszerkereskedésében kapható.

Nemzet és állam.

Hogy lezajlottak fényes nemzeti ün-
nepünk ragyogó momentumai és elült a
lelkesezés hangja, mely fölrazta minden-
napi csöndjéből az egész országot, visz-
szapillantást vehetünk a mult napokra
és élvezhetjük azokat a cikkekét, a
mikkel a kormányparti sajtó komment-
álja a lefolyt ünnepeket. Mert nek-
ünk igazán élvezet nézni azt, milyen
szánalmas vergődéssel igyekeznek le-
vonni jelentőségéből a legnagyobb nem-
zeti ünnepnek és milyen férfiatlan szol-
gálatkészséggel ütik a nagy dobót április
11-ike mellett, mely ime a *bolondok*
hónapjából a nemzeti *hősök* hónapjává
avanzszirozott.

Fáj kollegáinknak, legalább úgy mond-
ják, hogy fáj, hogy a márczius 15-iki
ünnepen nem vett részt a nemzet ösz-
szesége, hogy az ünnep nem volt olyan
fényes, melyet a nap jelentősége meg-
érdemelt volna, hogy a lelkesezés mondva-
csinált volt, hogy a nemzet érzi azt,
hogy igazán ünnepelni csak április 11-én
lehet.

Oh ámitó szenteskedés, oh bárgyu
ostobaság, mely elhiszi, hogy okos em-
ber föl fog ülni ennek a hazugságnak,
mely elhangzott azok ajakáról, a kik a
történelemhamisítók táborába szegődve,
immár megakarják hamisítani a legkö-
zelebbi multat is. Hiszen minden ember
szemével látta, minden magyar szívével
érezte, hogy a mult idők fénye átra-
gyogott a lefolyt napokra, hogy az ötven
év előtti lelkesezés lángja általcizikká-
zott az ereken és pezsgésbe hozta a
vért. Hát csak azt ne látnók, azt ne
tudnók, hogy ez az utólagos okvetetlen-
kedés szükséges arra, hogy az áprilisi
dinomdánomnak egy kis előzetes reklám
csinálódjék.

A mit a nemzet tett márczius 15-én,
méltó volt a magyar nemzethez. A 48-iki
események emlékezete megkivánta és a
48-as idők nagy alakjai megérdemelték,
hogy a nemzet úgy ünnepelje őket, mint
a hogyan tényleg ünnepelte, égis éró
lelkesezéssel, forró szívvvel, igaz érzés-
sel, szeretettel, hálával. Nem csalódtunk,
a mikor vártuk, reméltük, hogy a leg-
szegényebb gunyhó is fényes templommá

fog válni e napon, melyben a hazasze-
retet oltárán minden magyar ember föl
fogja gyujtani áldozattüzét és a lobogó
lángokból még egyszer el fogja olvasni
hazája dicső történetét, nagyjainak, hő-
seinek, vértanuinak magasztos cseleke-
deteit. Így is történt. Megolvashatja a
lapokban, a ki olvasni tud.

De nem csalódtunk az államban sem.
Tudtuk, hogy újra ellentétbe fog he-
lyezkedni a nemzet közakaratóval. tud-
tuk, hogy hiperlójalitásuk távol fogja
tartani a hivatalos köröket az önként
ünneplőktől, tudtuk azt, hogy ez a nem-
zet magára marad és a minek forrása
nem a szív mélye, a pompa, fény, az
mind az április 11-iki ünnepnek lesz
főntartva.

Nem ünnepeltek a vármegyék, nem
ünnepltek az iskolák egy része, nem ün-
nepeltek a hivatalok, nem ünnepelt a
kormány. Nem mi tiltottak el őket, de
elmaradtak ők maguk, hogy aztán vi-
lágga kürtölhessék, azt a gaz inszinuá-
ciózt, hogy márczius 15-ike pártszinezetű
ünnep volt, az ellenzék egészen lefog-
lalta magának, a nemzet összesége, a
kormány és szabadelvűpárt és a hiva-
talok és egyebek csak április 11-ikén
fognak ünnepelni.

Jól van uraim, ünnepeljenek önök
akkor. Mi kétségbe nem vonjuk, hogy
joguk van hozzá. De ha önök most azt
hirdetik urbi et orbi, hogy a márczius
15-iki ünneplésnek, amikor a 48-as tör-
vények születtek, nincs jogosultsága, ki
fogja önöknek elhinni, hogy több joga-
sultsága van április 11-ének, amikor
ugyanazek a törvények szentesítettek?
Ki fog önök után menni, mikor ennyire
nyilvánvaló, hogy önöknek nem a mult
idők ünneplése kell, hanem bármily al-
kalom annak a kimutatására, hogy önök
kevésbé hazafiak, mint lakájok és hogy
a *liberalizmus* ezernyi nemes vivmányá-
ból önöket éppen csak a *liberia* illeti.

Csinálják hát meg ünnepüket. Elhisz-
szük, hogy nagy lesz annak a zaja,
fénye. De nem hiszszük, hogy melege
is lesz. A szemeket el fogják kápráz-
tatni, de a szivek hidegek maradnak.
Pedig mily szép lett volna ez az arany-
lakodalmi emlékűnnep, ha állam és nem-
zet együtt ülte volna meg és ennek

teljes negligálásával amaz toltta volna
előtérbe azt a napot, mely után egy
hosszu, keserves éjszaka következett,
rémes álmokkal, melyből most ébred-
hettünk volna föl igazán.

G. L.

A tizedik parancsolat!

Egy országos hirü rabbi a rendbontó
szocialisztikus törekvésekről elmélkedve
mint gyógyszer azt ajánlja, terjeszszük
és hirdessük az ígét: „ne kívánd más-
nak birtokát.“ A rabbi ur, ki a világtól
félrevonultan talmudfoliansokban buvár-
kodva tölti el szent életét, talán nem
tud magának minden társadalmi kérdé-
sről tiszta képet alkotni, hiányozván nála
a közvetlen tapasztalat, viszont nem
zavarja őt az ítélet-alkotásnál a konven-
cionális méz, a fogalmakat sokkal tisz-
tábban látja, kihámozva a sok fölösle-
ges firlefánczából. Innen a helyzet tiszta
felismerése és az ajánlott egyszerű me-
dicamen.

Kolumbus tojása sem egyszerűbb,
mint a rabbi ur által ajánlott gyógymód.
Ez mégis az *igazi*, csak rendszerbe kell
foglalni. És olyan természetes, hogy mi-
dön a kormány már-már nem tud csil-
lapító szert, mint a szabad sajtót meg-
cenzurálni, akkor jön rá épen egy rabbi,
hogy a szocializmust sem szuronnyal,
sem cenzurával, sem más bárminő erő-
szakos eszközzel nem fogják tudni meg-
fékezni, a bajon csak a *társadalom* ké-
pes segíteni. midön terjeszti és hirdeti
az ígét, „ne kívánd a másét“. A hagyo-
mányokhoz ragaszkodó rabbi az élet
bármely kérdéseinél foliansaihoz fordul;
talmud és biblia mindig nyujt egy-egy
felvilágosító szót. Most nem kellett so-
káig kutatni, mert a hitélet alfája, a tiz-
parancsolat, már tanítja: „ne kívánd a
másét.“

És ha a katekizmus tanítását komo-
lyan vennék és ha az iskolákon kívül
az életben jó példát mutatva arra tani-
tanánk embertársainkat, hogy nem sza-
bad a másét kívánni és ha rossz is a
helyzet, mely joggal ad okot az elége-
detlenségre, azért még nem szabad rend-
bontó eszközökhöz nyulni. a mai viszony-
nyok közt még nem volna Magyarországon

A „MENYASSZONYHOZ“ címzett divat- és vászon-áruház (Mahr-főle ház, Széchenyi-utca 92. szám.) végleges feloszlása miatt
2493. szám alatt **hatóságilag enged. önkéntes végeladást**
rendez. Az árak rendkívül olcsók. Minden cikkben dús választék.

szocializmus. Tagadhatlan, sok helyt nyomorban sinlődik a magyar paraszt, de ezen országos mozgalom egy jól szervezett népámitás kifolyása.

Ismerjük a szociális bajokat és ha az, ki a bajokon segíteni akar, ki szóval és tollal hirdeti, hogy e bajokon segíteni kell, szocialista, úgy mi is szocialisták vagyunk, mert mi bármikor sikraszállunk a szegény ember amugy is szegény jogaiért. Követeljük a munkaadó és a munkás közötti viszony olyan rendezését, nehogy egyik oldalon legyen a kizárólagos jog, a másik oldalon a kötelesség, a munka. Követeljük a munkás-osztály más egyéb jogos követeléseinek teljesítését, de mikor nemzetközi iparlovagok földosztásról beszélnek és ennek a jó nép felülve vármegyét lángbaborít, ez semmi esetre nem vezethet célra. Ilyen körülmények közt, ha még amugy hordja is valaki szívében a munkásnép érdekeit, a szocializmus illetően fellépésével szemben az összes faktorok vállvetett sikraszállása okvetlen feltétel.

S a baj nagy lehet. Hiába mondják nekünk, hogy egy idő óta minden csendes, mióta a sajtócenzura egy bizonyos formája életbe lett léptetve, mióta a sajtó-ügyész a postahivatalokba betette a lábát, a lapok erre vonatkozó hiteit tiszteletteljes kételyvel fogadjuk. Ha Heves-, Gömör-, Pest- és Szabolcs-vármegyék törvényhatóságai, mely testületeket mi mindenkoron a szabadság első védbástyáinak tekintettünk, ha ezek nem állnak sajtócenzurát kérni, akkor hiába csendes egy idő óta az ország, a baj még gyökeret verhetett, melynek kiirtása hevenyészve, gyorsan és erőszakkal aligha fog sikerülni.

A lázadással szuronyt állítunk szembe, de ha a bajt gyökeresen és véglegesen ki akarjuk irtani, akkor a rabbi ur tanácsához kell fordulnunk.

A társadalomnak kell talpra állnia, mert e téren az állam hatalma korlátozott. Eddig azt tartottuk, hogy a falvakban az értelmiség a pap, a tanító, a jegyző, a földbirtokos vezetik a népet. Most ezen vezetőség csődött mondott, mert kiderült, hogy semmi, épen semmi a sokat hangoztatott befolyás. Valószínűleg mert nem is foglalkoztak a néppel és meg sem hallgatták az ő jogos panaszait.

Okuljon a falvak értelmisége a jelen szomorú példákra és fogadja meg a rabbi tanácsát, oktassa ki a népet a 10-ik parancsolatra, hogy ne kívánd a másét. Mikor aztán a kommunista vándorapostol megjelenik, az lesz a nép hozottistenje. „Hallja az ur, nem ismeri a 10-ik parancsolatot, ne kívánd a pártkaszta aliás saját zsebed részére a szegény ember sanyaruan megtakarított filléreit“ és meg lesz nehezítve a népámitók helyzete.

Azután is lesz szocializmus és kell is, hogy legyen, de az nem fog tüzelvással fellépni, nem fog legalább nálunk a jelen viszonyok közt az agrár-szocializmus ily módon dühöngeni. A szocializmust a bajok teremtették, de a szocialista kinövéseket a népámitók. Foglalkozunk a néppel és oktassuk. Fogadjuk meg egyszer a rabbi tanácsát is, mikor az olyan logikus.

— **Orczy Gyula mosakodik.** A „schwarzgelb“ czimet akarja magáról lemosni a „Borsodmegyei Lapok“ tegnapi számában. De hát mind hiába! Borsodvármegye közönsége nagyon jól ismeri a madarat a „tolláról“. Orczy Gyula, mióta a mérsékelt ellenzék tollait magáról lehányta s kormánypartívá vedlett, író-tollát azóta a Kossuth-gyűlölet legsárgafeketébb tintájába mártja. Szinte undor fogja el a hazafias ember lelkét, a mikor az ő mételeyterjesztő cikkei a „Borsod-

megyei Lapok“ hasábjain megjelennek. Igazan csudálatos dolog, hogy akad olyan hazafiatlan, obskurus lap, mely ezeknek a gyomorhaborító cikkeknek helyet ad. Mi egy idő óta ezekre a cikkekre nem reflektálunk, mert mindig olyanokat ír, melyeket mi már százszor megczáfoltunk. Azután meg az olyan emberrel, a ki bár leplezetten, de világos célzattal azt állítja, hogy *Kossuth hasádruló*, mert felajánlotta a magyar koronát a muszka czárnak, hazafias érzésű magyar ember polémiába nem bocsátkozhatik. Orczy Gyula is egyike azoknak a gyászmagyaroknak, a kik Görgéy rehabilitáltak s a Kossuth Lajos sirja felett hyéna-hangokat ordítanak. S ilyen ember akarja magáról lemosni a „schwarzgelb“ titulust. Nem mossa azt le ő róla maga a jó isten sem. — Hiába az öndicsekedés, hogy ő is ott volt azon a hajón, mely 1848. márczius 17-én Kossuth Lajost, Szemere Bertalant, gróf Széchenyi Istvánt és gróf Batthyany Lajost pozsonyba vitte. Ha ezek a nagy hazafiak tudták volna, hogy Orczy Gyula ötven év múlva a hazafias érzés tekintetében ennyire sülyed, hogy Kossuth Lajos szellemének, dicsőségének marczangolásában találja főgyönyörűségét, bizonyára ki-dobták volna abból a hajóból.

No, de mi fáj most Orczy Gyulának? Az fáj, hogy mi lapunk mult számában megirtuk, hogy ő a városi diszközgyűlés termét épen abban a pillanatban hagyta el, a mikor *Hidvégi Benő* kir. tanfelügyelő a Kossuth Lajos halhatatlan érdemeit méltatta. Erre vonatkozólag azzal védekeznek, hogy ő nem a Kossuth Lajos nevével szaladt ki, hanem azért, mert *rosszul lett a fülledt levegőben* s a fülledt levegőre mondta, hogy: „*tovább már nem tűrhetem*“. Nem akarjuk kétségbe vonni, hogy Orczy Gyula ur rosszul volt; de hogy neki a levegő épen abban a pillanatban lett fülledtté és kiállhatatlanná, a mikor abba a Kossuth Lajos iránt érzett lelkesedés hangja belevegyült, az az egész közönségben azt az alapos gyanút keltette,

A „SZABADSÁG“ TÁRCZÁJA.

Az öreg harangozó.

— A „Szabadság“ eredeti tárczája. —
Írta: *B-y Gy-a.*
(Folytatás és vége.)

. . . Ez volt utolsó találkozásunk a parkban s ez is pár percig tartott, mely idő alatt Ilonkám meggyőződött, megvigasztalt s magam is beláttam e titkos találkozás helytelenségét. Ez utolsó bucsuzáskor azt a fogadalmat tettük s megesküdtünk egymásnak, hogy valahányszor meghuzzák az esteli harangot, egymásra fogunk gondolni.

Egy utcza választott el tőlük, közbe esett épen a templom. Oh nem lehet leírni azt a boldogságot, midőn első este megkondultak a Szent-Anna templom harangjai. Én ablakomból hallgattam vérző szívvel bár, de boldogan, mert tudtam, hogy ugyanazon pillanatban rám gondol Ó is.

Óh, hány este ültem ablakomban s hallgattam a harang bömbölését, oly kedvesek voltak nekem azok a hangok, hogy a világ minden kincséért sem mulasztottam volna el egy estét a kedves hangok hallgatása nélkül.

Hányszor lopódtam imádoztam ablakához, hogy megnézzem, mint hallgatja az esteli harangszót. Hányszor megtörtént, hogy társaságban voltam s egész megfedekeztem Ilonkámról — midőn egyszer megkondultak a harangok, kimentem a szabadba s megköszöntem a figyelmeztetést.

Itt elhallgatott az öreg Gábor bácsi s kis szünet után így folytatta:

— A női hűség olyan, mint a pillangó, egyik virágról a másikra száll.

A parkbani utolsó találkozás után Ilonám arra kért, hogy szerelmünket lehetőleg tartasuk titokba a világ előtt. E naptól kezdve még ritkábban jártam hozzájuk, csak úgy elvétve találkoztunk néha-néha összejövetelek alkalmával a társaságokban. Később megismerkedett valami Marossi nevű ügyvéddel s napról-napra hidegebb lett hozzám. Először nem gyanítottam semmit sem, hisz bűnnek tartottam volna gyanusítani azt, kinek jósága, hűsége mindig csak mintaképül szolgált nekem. Pedig aztán későbbi gyanum nem volt alaptalan. Marossi, Ilonák házához mindennapos volt, azt mondták, a család óhajtotta a frigyét. Ilona pedig hűtlen lett, megcsalt.

Oh ne is kívánd, hogy elmondjam, mit

éreztem első este, midőn megcsalva éreztem magam s megszólaltak a Szent Anna harangjai.

Ez volt életem leggyötrelmesebb percze. Azt gondoltam, meg kell örülnöm.

Ettől a percztől megváltoztam.

Egy éjjel elhagytam szegény jó atyám házáat. Elmentem, hogy hová, azt magam sem tudom.

Sokat szenvedtem, sokat gyalogoltam faluról-falura, ki akartam menni a világból. Bujdokoltam, kerültem az embereket, annál jobban a harangokat, féltem tőle, féltem, irtóztam a hangjától.

Ruhám elrongyolott s mint koldus elülötten barangoltam a nagy világban. Nem tudom hogy, de emlékszem reá, ismét visszakérültem szülővárosomba. Atyám már meghalt s így nem volt senkim e világon.

Ünnepnap volt. A templom előtt ácsorogtam. Egyszerre egy női alak közeledik a templom felé, egy gyermeket vezetve kezén. Összereztemem. Ilona volt. Megelőztem őket s oda csusztam a templom lépcsőjéhez, hogy arczukba tekinthessek. Mily változás! A szépségnek csak nyomai voltak láthatók s mily elkéseredett, fájdalmas arcz. A gyermek egy aranyhaju, öt év körüli kis flucska, igen, igen,

hogy a vitéz 48-as hajós a Kossuth Lajos nevétől ugrott meg. Olyan hőstett volt ez, mint a Bánffy Dezsőé, a ki négy évvel ezelőtt a Kossuth Lajos temetésétől ugrott meg.

Utóhang.

— Márczius 15-iki ünnepélyek. —

Vármegyénk egyes községeiből majd mindennap lelkes hangon irt tudósítások érkeznek hozzánk, melyek hangosan bizonyítják, hogy Borsodvármegye polgárai igazi örömmel ülték márczius 15-én, a szabadság napján. Mintha a béke angyala lebegett volna az ünneplők fölött, mindenütt az egyetértés, nyugalom jelei tették magasztossá az ünnepéseket. Általános lelkesedéssel beszél mindenik tudósítás, az egész pedig fényes megnyilatkozása annak, hogy *Borsodvármegye közönsége márczius 15-ét tartja nemzeti ünnepének* s a jövőben is ezen a napon fog ünnepelni.

Ujabbán a következő tudósításokat kaptuk:

Miskolc derék mezőgazdái, élükön Csorba József egyleti elnökkel, szép ünnepet ülték márczius 15-én este 6 órakor a mezőgazdák egyletének Palóczy-utcai helyiségében

Csorba József hazafias beszéddel üdvözölte a nagy napot, kiemelve különösen azt, hogy a szántó-vető ember ragaszkodik különösen a földjéhez, szereti a földet, szereti a hazát és kész érte élni-halni, mert a magyar gazda számára nincs máshol a világon hely, itt élni és meghalni kell.

Azután dr. *Halász Sándor* tanár, az egylet rendes tagja hosszasan méltatta és lángoló lelkesedéssel a nagy vértelen forradalmat, mely a magyar történelemnek legszebb lapja. E közben *Cseh István*, az egylet igazgatója igazi hazafias lelkesedéssel szavalt el a „Talpra magyart“, majd egy fiatal földműves *Tompa „Gólyá“*-ját.

A gazdákon kívül az ünnepélyt megtisztelték jelenlétükkel *Nagy Ignác* ev. ref. lelkész, *Mikuleczky István* ügyvéd és *Fodor*

Endre urak is. Az ünnepélyes beszédek végeztével magyaros jókedvvel mulattak derék gazdáink egészen éjfélig.

Márczius 15. Mező-Kövesden. Borsodvármegye második városa: Mező-Kövesd nagy lelkesedéssel ünnepelte meg márczius 15-ét. Hajnalban hatalmas tarack-lövések adták tudtául a lakosságnak, hogy nagy ünnepnapra virradt. A város zászlódiszt öltött s már kora reggel ünneplő ruhába öltözött közönség lepte el az utcákat. Tíz óra tájban megkondult a harang s imára hívta a lakosságot. A templom hajója egészen megtelt. Az ünnepi misét *Hock János* országgyűlési képviselő mondta fényes segédlettel. Délután 4 órakor a templomtéren gyűlt össze az ünneplő közönség. Itt sorakoztak az egyes testületek és egyletek s 5 óra tájban kivonultak a Kálvária-temetőbe, a szabadságharc alatt hősi halált halt honvédek sírjához. Az ünnepélyt a dalárda éneke kezdte meg a „Szózat“ elnevelésével. Utána *Derekassy István* szavalt el nagy hatással Ábrányi Emilnek alkalmi költeményét. Ezután ismét a dalárda énekelte el a „Hymnus“-t. Ekkor nagy éljenzés között *Hock János* orsz. képviselő lépett az emelvényre s gyűjtő hatású beszédet mondott. A hatalmas beszéd folyamán számtalanszor fölhangzott a tet-szészaj s a mikor vége volt a beszédnek, egetverő éljenzésben tört ki az ezrekre menő közönség lelkesedése. Az ünnepélyt a polgári dalárda éneke zárta be. — Ezután meggyújtották a faklyákat s a rengeteg nép annak fényénél vonult be a fényesen kivilágított városba. A templomtéren a dalárda még egyet énekel s *Szabó Antal* lelkes szavakkal rekesztette be az ünnepélyt. Este 8 órakor a Korona vendéglőben 120 terítékű bankett volt, melyen a szellemes és lelkes pohárcsöntők csaknem egymást érték.

Márczius 15. Mező-Keresztesen. Mező-Keresztes városa szép és lélekiemelő ünnepet ült a nemzet ujjászületésének nagy napján.

Sturman György a kerület országgyűlési képviselője már 14-én szeretett választói közé érkezett. Az ünnep reggelén tarack-lövések ébresztették fel a lakosságot s ugyanakkor a város főbb utcáit a mult éven alakult fuvós-zenekar a Rákóczi-induló és Kossuth-nóta dallamait játszva járta be, ez által is fokozva a lelkesedést. Fél 10 órakor kezdtek harangozni a hálaadó istentiszteletre. A templom szorongásig megtelt ünneplő közönséggel; a gyülekezési éneklés után a dalárda énekelte el „Isten áld meg s védd hazánkat“, valóban nagy készületségre valló szabatossgal. Ennek elnevelése után *Simon János* ref. lelkész a szószékre ment fel és tartott az ünnepélyt méltató olyan beszédet és imát, melylyel megragadta hallgatóinak szívét és bizonyára sokáig emlékülben lesz mindazoknak, a kik azt figyelemmel hallgatták. A beszéd végeztével a dalárda énekelte el „Isten áld meg a magyart“. Délután 2 órakor már 3—4000 főnyi közönség volt együtt a városháza előtt. *Sturman György* képviselő megérkezése után kezdetét vette a diszközgyűlés, melyen *Szabó Mihály* bíró elnökölt és indítványozta, hogy márcz. 15-ének félszázados megünneplését jegyzőkönyvileg örökítsék meg, ez egyhangulag elfogadtatván, *Husztly Béla* indítványára kimondatott, hogy a jegyzőkönyvet az összes jelenlevő képviselő tagok mind aláírják.

A diszközgyűlés feloszlása után kivonult a városháza elé, a hol elsőben *Berecz György* lépett az emelvényre és örömeinek adott kifejezést, hogy a város lakosait ily impozáns módon látja ünnepelni, felkérte *Sturman György* képviselőt az alkalmi beszéd megtartására. *Sturman György* lelkesen és szép hosszú beszédben fejtegette e nagy nap eseményeit. Utána *Laczkó Tóth Márton* lépett az emelvényre és egy alkalmi költeményt olvasott fel a lelkesedéstől áthatva. Hatalmas éljenzéssel fogadták ugy a *Sturman* beszédét, mint az ő felolvasását. Most aztán *Szűcs József* szavalt el a „Talpra magyart“-t, lánggra gyújtva a közönséget. A dalárda éneke

csak öt éves, több nem lehetett, hiszen ekkor volt hat éve amaz emlékezetes éjnek a parkban . . . Az anya megszólította gyermekét s Gábornak nevezte Őt. Oh érted-e ezt, neve men szólította!

E szavaknál az öreg hangos zokogásba tört ki. Kissé megpihent, aztán tovább folytatta.

Elmentem. Ott hagytam ismét szülőföldemet, bolyongtam a nagy világban s kerültem a harangokat. Egyszer egy faluba tévedtem, keresztül akartam menni rajta, de úgy szorította valami a szívemet. A templom előtt kellett elmennem. Félttem, remegtem, hisz azok a harangok engem kacagnak. Egy kis pór-leányt pillantottam meg. A templom udvarról jött ki, szép volt, épen olyan, mint valaha Ilonkám. Szeme tele volt könnyel. Megszólítottam. Néhány bizalmas szóváltás után megfogtam a leányka kezét.

— Mi baja? — kérdém hozzá hajolva.

— Elhagyott a kedvesem — felelt a kis leány őszintén.

— Elhagyta a kedvese? — ismétlém a leány szavait.

— El — pedig örök hűséget esküdt.

— S most imádkozni volt a templomban? — kérdém a leányt.

— Nem, felelt az. Most végezték a harangszót, azt voltam hallgatni, mert kedvesem igen szerette azokat s úgy fáj a szívem, ha hallom.

Megmervülve állottam a kis leány előtt. Hát mások is vannak a földön rajtam kívül, kiknek fáj a harangszót hallani. Szó nélkül hagytam ott a kis leányt, de nem félttem többet a harangoktól, hanem ide jöttem, a hol most vagyok s *harangozó* lettem.

Nincs szó annak az elmondására, midőn első este kilencz órakor kezemben kis lámpásommal rohantam fel a toronyba, megragadtam a köteleket s bömböltek a harangok, én pedig kacagtam, hogy mi történt tovább, azt nem tudom. Reggel mikor felébredtem, ott találtam magamat a haranglábon, tagjaim elszibbadtak s kis lámpásom még akkor is mellettem égett.

S azóta . . . szenvedélylyel — gyönyörrel húztam a harangokat, hangja a régi, a kedves volt. Bömböltek, zugtak minden nap. Intették, figyelmeztették az istenfélőt a vallásosságra, a hű szeretőt, ha megfeledezett s üldözte a megcsalattottat.

S most? Csak akkor vagyok boldog, ha kedves harangjaimnál lehetek.

— Sajnallak — felelt Nánay részvétellel.

Azért kerestelek fel, hogy még utolsó napjaidra segítsek rajtad, ezzel akarom meghálálni azt a sok jót, a mit ifjuságod idején nekem tettél, magammal vislek s velem fogsz élni boldogan.

— Köszönöm, de én nem tudok megválni a harangjaimtól, itt akarok meghalni mellettök. Csak azt mond meg, hol van Ilona? él-e még, boldog-e vagy boldogtalan? Te a nagy világban jártál, bizonyosan hallottál felőle. S mi lett a kis Gáborból?

— Marossi Gábor a főváros legkeresettebb ügyvédje, atyja régen meghalt. Szegény Ilona férje halála után fiánál keresett otthont s akkor, midőn a sok szenvedés után végre a jó gyermek mellett hátralévő napjait boldogan tölthette volna el, a kegyetlen halát Őt is elragadta.

Az öreg elsápadt s néhány könnycseppet törölt ki szeméből.

Azzal elbucsuzott a két barát örökre . . . Az öreg Gábor bácsi nem ment többet harangozni.

. . . Harmadnap ismét megkondultak a harangok, zugtak-bugtak, de már azt az öreg Gábor bácsi nem hallotta . . .

— *Bátányi Gyula*

után nemzeti zászlók alatt körmenetre indult a tömeg a város fellobogózott utcáin zeneszó mellett, hazafias dalokat énekelve. A kath. templom előtt *Kis* Károly szavalta el Illyés Bálint alkalmi költeményét, meglepő készültséggel és szabatosággal, majd később a ref. templom előtt Pétőfi „Szabadság”-dalát. A körmenet, melyhez hasonló még Mező-Keresztesen nem volt, csak az esteli órákban ért véget. — Ünnepezt az egész város felekezeti különbség nélkül, szívből és őszintén. Este a leány-iskola nagytermében 130 terítékű bankett volt, mely alkalommal pohárköszöntőket mondtak: *Szabó* Mihály bíró, *Sturman* György, *Husztly* Béla, *Csepreghy* Béla, *Éva* Ernő miskolczi ügyvéd, *Kessler* Bertalan róm. kath. plébános és még többen.

Márczius 15. Mező-Csáthon. Mező-Csáth város hazafias közönsége ez évben is lelkesedéssel ünnepelte meg márczius 15-ét. Reggel 6 órakor mozsárágyuk döngése hirdette az ünnep kezdetét. Kilencz órakor a harangok szavára nagy tömegekben indult a közönség az Isten házába, hol az egyházi éneklés és a dalárda megható dala után *Gulyás* Benő lelkész magas szárnyalású imában adott hálát a Gondviselésnek, hogy nemzetünket megtartotta. Ezután ismét a dalárda szerepelt, előadván a Szózatot. Ennek befejezése után kivonult a közönség a község háza előtti térre, hol a dalárda szereplése után *Bodolay* István ref. lelkész méltatta a márczius 15-iki nagy eseményeket s buzditotta a jelenvoltagekat az ősök dicső példájának követésére, majd *Tóth* Elek tanító adta elő a dalárda 10 éves történetét. — Következett végül a dalárda gyönyörű s értékes fehérselyem zászlójának fölszentelése, melyet *Gulyás* Benő lelkész egy szép beszéd és imával eszközölt. Az első szöveget a zászló nyelvébe *Szentimrey* Józsefné, sz. *Bay* Francziska urnő verte, ki mint zászlóanya a dalárda részére 30 frtos alapítványt tett. Ő utána következtek az egyházi és világi hatóságok, testületek képviselői. Délben 150 terítékű közös ebéd volt, ez alkalommal *Szentimrey* József a dalárda elnöke mondta az első felköszöntőt a hazára. Utána többen poharat emeltek a dalárdára, a délelőtt lefolyt ünnepély szereplőire, a szabadságharcot végigküzdött s a községben még élő 9 férfura, az elnökre és egyesekre. Estve a házak ablakai ki voltak világítva, 7 órakor fáklyamenet zenekar kísérete mellett vonult végig a főutcán, 8 órakor a község háza nagytermében hangverseny tartatott, melyen ismét a dalárda 3 darabbal, a község pacsírtája, *Szenczy* Ilonka [k. a. szép dalaival, *Fülep* Ilona tanítónő, *Schuller* Elemér és *Zeferovics* Dániel urak dicséretet érdemlő szavataikkal szereztek kellemes élvezetet a helybeli és vidékről összegyűlt közönségnek. A hangverseny után táncmulatság volt a község háza nagytermén kívül a csizmadia társulat helyiségében is s a fiatalság kiváló viradtig táncolt.

Márczius 15. Tisza-Kesziben. Tisza-Keszi község hazafias, független-érzelmű intelligenciája ünnepet ült márczius 15-én, melyről a következő tudósítást kaptuk:

Olvasóegyletünk, mely évek óta összetartó központját képezi a helybeli értelmiség társas életének, diszközgyűlést tartott e napon,

melyet *Tornallyay* József elnök délután 4 órakor nyitott meg. *Deák* Gyula egyleti jegyző lelkes beszédben méltatta 1848 márczius Idusát, az ahoz fűződő nagy eszméket és tetteket; majd a következő indítványt terjesztette a közgyűlés elé elfogadás végett: „A közgyűlés 1848. márczius 15-ének ötvenedik évfordulója alkalmából jegyzőkönyvileg is kifejezést ad e nagy nap iránti kegyeletének s ezzel kapcsolatban kijelenti, hogy az egylet e hazánk történelmében oly páratlan jelentőségű nap évenkénti megünneplését jövőben is hazafias kötelességének fogja tekinteni”.

Az indítványnak nagy lelkesedéssel történt elfogadása után a gyűlés berekesztetett.

Ősi szokása már az a magyarnak, hogy ünnepélyes ténykedéseit — ha csak lehet — mágnium áldomással tetőzi be. Este közlakómára jöttek össze a tagok, melynek legkitünőbb fogását kétségkívül az ifj. *Juhász* János egyleti pénztárnok felügyelete alatt készült remek *halászlé* képezte, mely tudvalevőleg nem utolsó tényezője szokott lenni a nagyobb mérvű borfogyasztásnak. Fogyott is a „*muszi*”; szakadatlan sorban hangzottak fel a lendületesnél lendületesebb dikciók; egyre másra ürültek a poharak a haza boldogságáért, a szabadság, egyenlőség és testvériség szent eszméiért . . .

Adja Isten, hogy az elhangzott jókivánatok teljesedésbe is menjenek szegény hazánk fölött; hogy a következő márczius Idusát ne ily szomorú viszonyok közt, mint a maiak, kelljen megülnie a nemzetnek!

Hej, mert most, ha vigad is, de bizony csak sirva vigadhat a magyar! . . .

Tiszaháti.

H I R E K.

Márczius 20.

Gyásznapja ez a magyarnak, Ezen a napon hunyta le szemeit örök álomra a nemzet legdicsőbb apostola: *Kossuth Lajos*. Negyedik évfordulója van ennek a napnak. Negyedszer nyílik a tavasz, hogy virágokat adjon a szent sirra.

Virág mi van, bárha mind leszaggathatnánk, még az sem lehetne elég szeretetünk jelül a *Kossuth* Lajos sirján . . .

Virágokat, sok szép gyöngye fehér virágot szakítsunk arra a sirra, a mely a legdrágább minékünk.

Te sir, ott a többi sirok között, őrizzed jól meg a mi szent öregünket, a mi kedves fehér arczu, kék szemű öreg atyánkat s ti szálló madarak, a kik csak így tavasz fakadásával jöttök jázmin virágos Rodostó felől, mind szálljatok le erre a sirra s pihenvén, mondjatok az öreg remetének mesét, bus regét arról a másik nagy, nemes magyarról, Rákócziól, ki holta után is száműzött maradt édes hazájából, kinek sirját nem gondolzza senki, kinek még emlékét is szeretnék megtagadni, kitörölni a szivekből, czudar bérenczek, czudar stréberek . . .

Szálló madarak, Rodostó felől, a kik jöttök, daru! . . . Meg ti csicsérgő kis madarak, danoljatok, énekeljétek ezen a siron, hogy az álmodó szent öreg ne hallhassa ama kapzsi, önző, nyakig sáros, piszkos verbeknek a csaholását, melyek — mire még a sárga-fekete osztrák sem volt képes — magyar kenyeren hizva, legpokolibb szándékkal gyalázzák a te szent nevedet.

Nyakig sáros ebek, ti csak csaholjatok!

Daru! S vándorló fáradt madarak, akik Rodostó felől a tavasszal együtt szálltok, szálljatok meg tehát a mi öreg, ami fehér apánk sirjánál is s hogy ne hallhassa a kóbor, szemeti kutyák csaholását, énekeljétek, énekeljétek neki, hogy Rákóczit a fejedelmet is csak hazájából voltak képesek, — holta, porladozása után is — száműzni, de a magyar szívéből nem, mert a magyar, ha vigad, ha szomorkodik, mindig gondol Rákóczira, Kossuthra s felfogja emelni a zászlót, ha Csaba vezérrel élükön halott vitézink sirjaikból kikelnek, csakhogy, akkor az itélkezés napja lesz, akkor karddal fogjuk osztogatni a províziót s vérünkbe hull a harmat a virágokra, mik Kossuth Lajos sirján nyílnak, mik a magyar szabadság igazi virágai.

— **Nyugalomba vonulás.** Ő felsége a király megengedte, hogy *Traun* Jakab, az 5-ik gyalogezred népszerű és szeretett ezredese április 20-tól kezdődőleg nyugalomba vonulhasson s ez alkalomból a kiváló főtisztnek a *tábornoki* címet adományozta.

— **Jubileum.** Városunk egyik köztisztületben és közszeretben élő urnője: *Kahle Wilt* Janka zongoratanárnő, április 20-án tölti be áldásos működésének 35-ik évfordulóját. Tisztelői és tanítványai ez alkalomból jubiláris ünnepélyt rendeznek, s az évforduló napját egy magas színvonalon álló hangversenyyel teszik emlékeztetéssé. A derék urnőnek, mint a klasszikus zene egyik leg-hivatottabb művelőjének, minő érdemei vannak, azt fejtegetni fölöslegesnek tartjuk. Ha valaki meg fogja irni városunknak a zene tekintetében tett fejlődését, előhaladását, abban a *Kahle Wilt* Janka urnő neve az uttörők között a legfényesebb helyet fogja elfoglalni. Hiszszük és reméljük, hogy ugy az ünnepély, mint a hangverseny az ünnepelt érdemeihez méltó s valóban emlékezetes lesz.

— **A daláregylet közgyűlése.** A miskolczi daláregylet f. hó 27-én (vasárnap) délelőtt 11 órakor, a városháza nagytermében tartja évi rendes közgyűlését, melyre az egylet pártoló és működő tagjait ez uton hívja meg a *választmány*.

— **Halálozás.** Ki ne ismerte volna Miskolczon *Simkovics* Ferenczet, ezt a nyolczvan éve daczára is még mindig fürge zenetanárt. Vasegészségnek örvendett az öreg ur, a betegség nem tehette rá a kezét mindeddig, — most aztán le is gyürte. Az elhunyt, munkás életében hivatásosan, sok tudással és szorgalommal töltötte be zongoramesteri hivatását, méltó volt a tiszteletre, szeretetre, melyben részesült. Temetése tegnapi délután ment végbe nagy részvét mellett. Béke poraira!

— **Gyászhir.** *Mikóvényi* Zsigmond, a diósgyőri vasgyár derék tisztviselőjét mély gyász érte. Édes atyja: *Mikóvényi* Károly 48-as honvéd dandárparancsnok és nyugalmazott m. kir. sőtárnok Trencsénben meghalt. Elhunytáról a következő gyászjelentést küldték be lapunknak: Fájdalomtörötten, kesergő szívvel tudatjuk a felejthetetlen férj, apa, nagyapa, és ipának nagyságos breznóbányai *Mikóvényi* Károly 1848/49-iki szabadságharczbeli honvéd dandárparancsnok és nyug. magyar kir. sőtárnok urnak 1898. évi márczius hó 17-én este 7 órakor, boldog házasságának 46-ik és hazájának s családjának szánt életének 85-ik évében a halotti szentségek ajtatos felvétele után végelgyengülésben történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 19 én d. u. 3 órakor fognak a trencsényi köztemetőben örök nyugalomra helyeztetni, az engesztelő szent miseáldozat pedig f. hó 21-én reggeli 9 órakor a kegyesrendiek templomában lesz az egek mindenható Urának bemutatva. Áldás és béke lengjen drága porai felett! Breznóbányai Mikóvényi Károlyné született Burgh Francziska, neje. Breznóbányai Mikóvényi Zsigmond, fia. Mikóvényi Erzsébet férj. Sztrechay Pálné, Mikóvényi Gabriella, leányai. Sztrechay Gabriella, férj. Klier Mihályné, Sztrechay Dezső, Sztrechay Erzsébet, Sztrechay Margit, Mikóvényi Karola,

Mikóvnyi Attila unokái. Sztrechay Pál, veje. Klier Mihály, unoka veje. Mikóvnyi Zsigmondné, szül. Kenessy Janka, menyje.

— **A miskolczi általános fogyasztási szövetkezet** márczius 13-án tartott közgyűlése alkalmával választott igazgatóság márczius 20-án a maga kebeléből egyhangu lelkesezéssel dr. **Halász Sándort** választotta meg a szövetkezet igazgató-elnökévé. Alelnök: **Spick Jenő**, pénztáros: **Putnoky István**, ügyvezető: **Szász István**, könyvelő: **Haas Soma**, jegyző pedig **Soós Kálmán**. A szövetkezet mérlege teljesen rendben van; úgy az igazgatóság és a felügyelő bizottság, valamint a szövetkezet minden tagja és Miskolc város fogyasztóközönsége azon reménnyel van eltelve, hogy dr. **Halász Sándor** és az igazgatóság és felügyelő bizottság tagjai, valamint az összes tagok is minden emberileg lehetőleg el fogják követni a felsőszövevényes eszme érdekében. Egész lelkünkben kívánjuk, hogy derék polgártársaink ügybuzgalmát, mindnyájunk javára, a legfényesebb siker koronázza.

— **A miskolczi színház-részvénytársaság** vasárnap tartotta évi közgyűlését **Horváth Lajos** elnöke alatt a Casinó melléktermében. Elnök a megjelenteket üdvözlővén, az évi jelentés olvastatott fel, a melyből azon kedvező eredményről nyert tudomást a közgyűlés, hogy a r.-társaság pénztára 1500 frt felesleggel záródott le. A közgyűlés úgy az évi jelentést, mint a zárszámadást és költségvetést is tudomásul veszi és a szokásos felmentvényt megadja. Hosszabb vitára adott alkalmat a légszuszítógépeknek villamvilágítással leendő felváltása. A közgyűlés elhatározta, hogy a jövő őszig a tárgyat kimerítően tanulmányozni fogja. A szinpadon és onnét a nézőtérre is befolyás-síró léghuzam ellen leendő intézkedések megtétele is szóba hoztatván, erre is orvoslást helyezett kilátásba és bizonyára létesítendő is az igazgatóság. A tárgysorozat elintézése után a tisztikar választott meg. Elnökül újra **Horváth Lajos**, igazgatóul: **Soltész Nagy Albert**, titkáru: **Szombathy László**, pénztárosul: **Furmann Gyula**, a kilepelt igazgató vál. tagjaiul: **Radvány István**, **Kubacska István**, **Éder Elek**, dr. **Rács György**, a felügyelő bizottság tagjaiul: **Bizonny Ákos**, dr. **Szabó Gyula** és **Herz Sándor** választattak meg.

— **Színészegyesületi közgyűlés** volt hétfőn Budapesten, melyen Miskolczi **Tiszay Dezső** szinigazgató vett részt, a kit az egyesület alelnökévé választottak.

— **A miskolczi ipartestület betegsegélyző pénztára** f. évi márczius hó 27-én délelőtt 11 órakor az ipartestület tanácskozási termében rendezte évi közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. Az 1897. évi működésről szóló évi jelentés. 2. Az 1897. évi zárszámadás és mérleg tárgyalása és a felmentvény megadása. 3. Az 1898. fedezet- és költségelirányzat. 4. Az igazgatóságba választandó 8 rendes- és 6 póttagnak a választása. 5. A felügyelő bizottság 3 rendes- és 3 póttagnak a választása. 6. A választott bíróság 6 rendes- és 3 póttagnak a választása. 24. §. A közgyűlés határozatképes, ha a kiküldöttek számának legalább egy harmada van jelen. Ha a kiküldöttek határozatképes számban meg nem jelennek, e f. évi április hó 11-én délelőtt fél 11 órakor a jelzett helyen újabb közgyűlés fog tartatni, mely alkalommal a megjelentek számra való tekintet nélkül a fenti tárgyak felett érvényesen határozandnak.

— **A miskolczi cipészek szakegyületi ifjusága** 1898. április hó 11-én, azaz husvét másodnapján, a „Seper“-szálloda dísztermében, **Kissné-Arpási Katalin** nőrő szives közreműködésével, a szakegyületi pénztár gyarapítására műkedvelői estélyt rendez, melyen **Nemes Zsuzsanna** és **Pető Piroska** kisaszszonyok is közreműködnek.

— **Legényvásár**. Mert nem is más a katonai sorozás, mint legényvásár. A ki selejtes a legények közül, azt félredobják, mint csak a

piaczon a szemfüles vevő a selejtes portékát, a ki egészséges, erős, annak pedig azt mondják: — te a mienk vagy, mert te vagy a legény, nem más! És beírják a matrikulába, hogy *tauglich*, ami meg annyit jelent, hogy a király katonája: szárazon avagy vizen. Miskolczon a fősorozás ma kezdődik. E napon az I. ső korosztálybeliek állanak a mérték alá.

— **Halálos esés**. **Szabó Vincze** 32 éves kocsis ittás állapotban ment szénáért a padlásra, a honnan leesve, oly súlyos belső sérüléseket szenvedett, hogy nyomban kiadta lelkét.

— **Fiu az apa ellen**. Megrendítő eset történt **Parasznyán**. Fiu támadt ott a mostoha apja ellen és a rakoncátlan, szilaj vér anynyira feltüzelődött, hogy lázongása elnyomta az ész szavát. A mostoha fiu kést ragadott az apjára s aztán szíven szurta. **Dömötör Pál** gazda az áldozat. Valamelyes osztozkodás miatt már régóta koczódásban éltek apa és fiu. Az apa azt gondolta, hogy talán közvetítő uton eloszlathatja a nézeteltéréseket, **Károly** fiának tett is az érdemben ajánlatot, de az nem fogadta azt el. Pénteken este ismét megkísérelte a békés kiegyenlítést az apa. Ennek során aztán összezőrdültek. **Károly** nem akart engedni s haragjában olyan szavakat vágott az öreg fejéhez, a melyek ez sem hagyhatott minden szó nélkül. Szó szót ért s egyszer csak a daliás, erős legény előrántotta a kését s azzal rontott a mostohájának. Csak egy szúrást tett a késsel s a szúrás nyomán vastag sugárként szökkent ki a vér az öreg melléből, ki erre ki is szenvedett. A gyilkos fiu egérutat vett magának s megugrott. A drámáról azonnal értesítették a szolgabírószágot s most a csendőrök nagy buzgalommal keresik a mostoha-fiut, a ki szenvedélytől vakon — kioltott egy életet.

— **Öngyikosság**. **Varga Erzsébet**, 18 éves cselédleány tegnapelőtt éjjel gyufaoldatot ivott. Életben maradása kétséges.

— **Megütötte a guta**. **Klein Henrik** gyümölcskereskedőt tegnapelőtt este, amint otthon vacsoráját ette, hirtelen szívszélhűdés érte. Szótlanul fordult le a székről és nyomban meghalt. Az elhunyt régi tipikus alakja volt a városnak. Mint szegény ember eleintén halkereskedéssel foglalkozott és takarékoskodásával, szorgalmával jólétre tett szert. És ime, most mikor öregségére nyugodtan élhetett volna, most ott fekszik a halottas ágyban kiterítve. De hát ilyen az élet! . . .

— **Józsefek napja**. Így a tavasz legelején, mikor a rügy fakad, a fü zsendül, s uton vannak a vándormadarak, — minden második hajlékban vidámak az emberek. Nincs senki, a kinek legalább egy-két pár saját külön **Józseffe** ne lenne, s pedig hát a Józsefeket ünnepelték szombaton mindenek. A sok-sok Józsi, Jóska, Jozé es Szepi bizony alig győzi fogadni a gratulánsokat, s van az ünnepi italnak bő kelete. Miskolczon a legutóbbi népszámlálás adatai szerint 9833 József nevű ur boldogult, azóta pedig bizonyára kerek számmá, „szerves egészszé kögült“ ez a csinos numerus. Mi pedig ezen a napon valahány József van, mindnyájának minden jót kívánunk. Megeredtek a tréfás felköszöntők is. A sok közül ime mi is közlünk egyet, melyet **Putnoky István** miskolczi ev. ref. tanító irt az ő kollegájához: **Péter József** ev. ref. tanítóhoz. A felköszöntő így hangzik:

Kedves barátom!

Kis méhesem előtt vidám méhe repes,
A tavasz kezdetén virágokat keres.
Ez a jel énnekem, hogy itt József napja,
Csakugyan naptárom lapja is mutatja.

Felkereskedek hát névnapot kívánni,
Bár félek, hogy Józsi meg találja banni,
Mert biz' ez nem is szép, hozzá meg untató, ; ;
Álmos asszonyoknak elaludni való.

Édes jó barátom, vitéz Péter Józsi,
Mindég jó s olesó bort mérjen neked Mózsii
Élj meg még számtalan vidám esztendőket,
Ne búsat, szomorut, de jól fizetőket.

Kamrád, ha megnősülsz, mindég tele álljon,
Bubánat, betegség te reád ne szálljon.
Ne törjön le soha alattad az ágyad,
Teljesüljön minden óhajod és vágyad!

Pénzed és privátod mindég sok legyen,
Rajtad a betegség erőt soh'se vegyen,
Ne szomorítson el soha semmi rossz hír,
Boldogságtól legyen arcodon mindig pír!

Sok derült órában lásson meg az Avas,
Spajzodban ne legyen soha a vaj avas.
Zsákszámba álljon ott a bab és a lenese,
Mert csak ezekben van az igaz szerencse!

Adjon a mézszáros becsülete fontot,
Mellé ráadásnak finom velős csontot.
Ne csaljon meg tőged soha senki fia,
Végrehajtót ne láss, ne tudd meg, hogy ki a?!
Lán.pád ne robbanjon, házad meg ne égjen,
Minden óra- s perczen a jó Isten védjen,
Okvetlen pinczét végy és az tele legyen,
Seper, Mayer, Pollák is csak tőled vegyen!

Egészséged folyton, épségben f nálljon,
Feleséged tőled soha el ne váljon.
Iskolád jó legyen, vizsgád sikerüljön,
Szekér, ha utazol, veled föl ne düljön!

Ne lásd a vármegye sötét, hüvös termét,
Ne fogadjon az be, mint kedves vendéget.
Légy potrohos, hasas, nyakas kálvínista,
Ne oly sovány, nyulánk, mint Kőszeghy Pista.

Legyen tömött, kemény ütköző bajusod,
Száz huszár bámulja, ha te azt kihuzod.
Fehér-piros arcod ne csufítsa ragya,
Oldalgó két füled ne bántsá tél fagya!

Idővel szép számu család vegyen körül,
Ennek az állam és egyház is megörül.
Gyémántlakodalmad napját is megéljed,
A szép asszonyt, leányt akkor se kerüljed!

Nemes és nemzeti vitéz komám Péter,
Soká nyisson ajtót neked még szent Péter.
Terjeszd itt a földön soká a világot,
Mathuzsálem koiban hagy el e világot!

Kedélyed vig legyen, ne pedig borongó,
Vigan repkedjen az, mint a nyári dongó.
Villanyos részvénybe be ne öld a jussod,
Huszra ha bevágol, biztos, hogy van fucsosod!

Nem kívánok többet, elég ebből ennyi,
Csak legyen mindég mit a kenyérré kenni.
Maradjon te veled az Isten áldása,
Kin-rimes versemet senki meg ne lássa.

Kelt és készült Miskolczon, 1898.

Tavaszelőnek József napján.

Putnoky István,

babérméltű versfaragó, de becsületes
foglalkozása: tanító.

— **A Miskolczon felállítandó Kossuth-szobor** alapjára adományoztak **Forster**, **Wesselényi** és társai, a miskolczi Almanach 35 frt 13 kr. tiszta jövedelmét kiegészítve 50 frtot, — a polgári dalos-egylet és a vasuti dalkör a márczius 15-én rendezett dalestély jövedelméből 65 frt 50 krt. A bizottság az adományokért köszönetét fejezi ki. Miskolc, 1898. márczius 21-én. *A szobor-bizottság.*

— **Az eddig ismert féreg és poloska-irtószereket a Ditrichstein-féle rovarirtópor fel-tétlenül biztos hatásánál fogva aránylag rövid idő alatt messze felülmulta.** Mi ezt már annál az oknál fogva is szívesen konstatáljuk, mert ez hazai gyártmány lévén, nemcsak, hogy összehasonlíthatlan nagyobb sikert mutat fel az idegen féregirtó szereknél, de hivatva van arra is, hogy a magyar iparnak lendületet adjon, amennyiben az összes külföldről importált ilyen mű szereket hazánkból mihamar kifogja küszöbölni. Mi ehhez teljes sikert kívánunk neki és nem mulasztatjuk el tiszt. háziasszonyainkat saját érdekükben e féreg- és poloska-irtószerekre figyelmeztetni, melynek bővebb magyarázatát különben a mai számunkban foglalt hirdetés tartalmazza.

— **Az összes fővárosi lapokra** legelőnyösebben **Falkenstein** Soma hírlapárudájában lehet előfizetni, hol a lapok a vonat megérkezése után azonnal kézbesítve lesznek.

— **Valódi Stollwerk Chokoládé**, a legjobb Chokoládé 1 szelet 6 kr. Kapható: a **Megay** cukrászdában és annak fióküzletében **Erzsébet**tér, a gőzfürdővel szemben. Ugyanott 1 finom dió-torta 1 korona.

Irodalom és művészet.

Primadonna-háboru.

— Kritikus napok. —

Sok furcsa dolog megyesik ebben a közös-
ügyes, proviziós és muszaj-ünnepes világban.
Hallottak e már Önök olyan lapról, a
mely saját magával polemizál?

Amerikában van egy lap, a neve — ha
jól emlékezünk — „Arrizone Kicker“. Ez a
lap folytonosan szidja iaptársait, de legadá-
zabb módon — önmagát.

Most mi is abba a furcsa helyzetbe ju-
tottunk, hogy önön magunkat kell megszid-
nunk.

Hja hiába! Ha egy lapnak fiatal szini-
kritikusa van s ha ez a fiatal kritikus mé-
lyen beletalál nézni valamelyik primadonna
szép szemébe és ennek a szép szemnek
tükörén át látja s kritizálja a világot jelentő
deszkák hőseit és hősnőit és más egyéb
színházi dolgokat: akkor annál a lapnál be-
állnak a — kritikus napok.

Nem állítjuk egész bizonyossággal, hogy
a mi fiatal szini kritikuskunk szerelmes, de
annyi tény, hogy kritikus napokat derített
reánk; a mennyiben nemes felbuzdulásában
kissé tullótt a célzon s átlépte azt a határ-
vonalat, melyen belől a kritikuskunk mozog-
nia szabad. *Betekintett a kulisszatitkokba s
ott néminemű primadonna-háborut fedezett föl.*

Az egyik primadonna a „mellőzött ked-
vencs“, vagyis: Tóth Ilona, a kit hősnői
szerepekre szerződttetett az igazgató, a ki
alig egy két hősnői szerep után skártba
helyeztetett.

Most természetesen mindenki keresi a
másik primadonnát, a ki nem lehet más,
mint Miklóssy Ilona, mert Tóth Ilonától ő
elrabolta a hősnői szerepeket!

A mi fiatal szinikritikusunk azonban nem
Miklóssy Ilona fejére szórja a kárhoztatás
vádját, hanem annak a primadonnának a
fejére, a ki Tóth Ilonától még egyetlen szerepet
sem hódított el. Ez Tiszayné, az igazgató
neje, az énekes primadonna, a ki tudunkkal
legalább ebben az évadban egyetlen egyszer
sem játszott drámai hősnői szerepet.

Hogy miben és mennyiben lehet vétkes
Tiszayné s egyáltalában miért jött ő bele
a krédóba, ezt a mi véges elménkkel felfogni
és megérteni nem tudjuk.

Mert igaz ugyan, hogy Tóth Ilonától
Miklóssy Ilona elhódította a hősnői szere-
peket, de ez azért történt, mert a közönség
„Mariana“ és „Stuart Mária“ előadása után
belátta, hogy Tóth Ilona, mint kezdő színész-
ő a hősnői szerepekkel még sem képes Mis-
kolczon sikerrel megküzdeni, s Tiszay Dezső
igazgató csak a közönség iránt tartozó köte-
lességének tett eleget, a mikor ezeket a
szerepeket avatottabb kezébe: a Miklóssy
Ilona kezébe adta át.

Ha tehát a mi ifju szini kritikuskunk „a
mellőzött kedvencs“ érdekében felkötötte a
kardot, azzal nem az ártatlan nőt: Tiszay-
né, hanem magát a bösz Tiszay Dezső
szinigazgatót kellett volna megtámadnia, a
ki a közönség műigényeinek kielégítése ér-
dekében basáskodni merészel. Mert, hogy
Tiszay Dezső valóságos basa, azt szélteben-
hosszaban hangoztatják. Fizet, mint egy
katonatiszt s nem engedi, hogy a művészet
firmája alatt könyöradományokat gyűjtse
nek. Ő más urat nem ismer széles e világon,
csak a közönséget, neki nem parancsol
senki, csak egyedül a közönség. És a ki
ilyen veszedelmes basatermészetű ember,
arról nem lehet fölteni, még ha ifju szini-
kritikusunk állítja is, hogy őt a felesége di-
rigálja, Tiszay Dezső és papucskormány, az
lehetetlen.

No, de elég lesz az önpirongatásból. Re-
méljük, hogy minél előbb véget ér a pri-
madonna-háboru s a mi egünkről is eltűn-
nek a — kritikus napok.

(-t.)

A Vizváry család vendégszereplése.

Körülbelül hat vagy hét éve, hogy a mis-
kolczi szinpadon alkalmunk volt élvezni
Vizváry Gyulának, a „Nemzeti színház“ első
komikusának művészi játékát s ime, hat év
elmultával a körünkben oly szívesen látott
és magasztalt művész újból gyönyörködtetett
bennünket két estén s most már nem is
egyedül, hanem elhozta magával nejét Saiget
Jolánt és leányát, Mariskát, kik szintén a
„Nemzeti színház“ elsőrendű művésznői,
hogy bemutassa őket, alkalmat szolgáltatván
a miskolczi közönségnek, hogy őket ne csak
de hírből, színről-színre is megismerhesse.

Mielőtt azonban elmondanók azt, a mit
röviden e vendéglőadásokról elmondani
akarunk, mert hát hosszasan beszélni az ő
játékukról teljesen felesleges s egyebet szép-
nél s művésziességnél nem mondhatunk, első
sorban is elismeréssel adozunk színházunk
buzgó igazgatójának, Tiszay Dezsőnek, hogy
nem kímélve költséget és fáradságot, sok
utánjárás után végre sikerült megnyernie a
Vizváry-családot két előadásra, felvillanyoz-
ván ezáltal a közönség érdeklődését s a szin-
idény vége felé immár lappangó kedélyeket.
Többször volt alkalmunk már meggyőződni,
hogy a direktor nem riad vissza semmi nehé-
ségtől, csak hogy a közönség óhaját kelégit-
hesse, de most, a saison végén valóban nem
reméltük, hogy Vizváryék játékaiban gyö-
nyörködhessünk s inne egyszer csak meg-
jelent az örvendetes tudósítás, mely jövetelük-
ket hirdette. Lankadatlan igyekezetét mi csak
meltányolni tudjuk

A három vendég fellépésével került színre
vasárnap, márczius 20-án, Sudermannak
egyik legjelesebb színműve, a „Pillangó
csata“ és hétfőn, márczius 21-én, Tóth Kál-
mán „Nők az alkotmányban“ című eredeti
vigjátéka. Mindkét előadást zsufozt ház nézte
végig. Nem is csoda. A Vizváry név már
maga elegendő arra s bir oly vonzó erővel,
hogy megtölti a nézőteret kíváncsi publi-
kummal. A „Pillangó csata“-ban Vizváry az
öreg Winkelman kereskedőt, Vizváryné az
özvegy adófelügyelőt és Vizváry Mariska
Rózsika szerepét játszotta, hogy milyen
természetességgel és művésziességgel, azt feles-
leg s méltatunk. Tóth Kálmán vigjátékában
Vizváry Bánfalvyt, neje Krisztinát s leánya
Ilkát adta még fokozottabb hatás és elragad-
tatás mellett. Felvonások után ötször-hátszor
tapsolták őket a lámpák elé, azonfelül Viz-
váry Mariska hatalmas rózsacsokrot is kapott.

De szintársulatunk tagjaitól sem tagad-
hatjuk meg az elismerést. Igyekeztek tőlük
telhetőleg támogatni a vendégművészeket.
A „Pillangó csata“-ban különösen kitűntek
úgyes játékaikkal: Miklósi Ilona, Kendi,
Sarlay, Németh és Cathry, a második estén
pedig Mezei, Kissné és Sarlay. Utóbbi ki-
tűnő játékával nyílt színben is zajos taps-
vihart vívott ki.

Alig távoztak el a „Nemzeti színház“ mű-
vészei, ismét vendégszereplés elé nézünk.
Veress Sándor és neje ma, szerdán, Plan-
quette ismert operettjében a „Ripp-ripp“-
ben és holnap csütörtökön, Mascagni ope-
rájában, a „Parasztbecsület“-ben lépnek fel.

Carolus.

Nyilttér.)*

Nyilatkozat.

A „Borsodmegyei Lapok“ 21-ik számában
„Borcsempészet“ cím alatt megjelent közle-
ményre addig is, míg a Neustadt Ignác el-
len megindított vizsgálat befejezve s a közle-
mény alaptalansága kiderítve lesz, saját
reputációm érdekében a következőket kell
kijelentemem.

Sokkal jobb polgára vagyok városomnak,
mintsem annak megkárosítására bárkinek is
segédkezet nyújtanék s azért határozottan

*) E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

rágalomnak jelentem ki a közlemény azon
célzatos részét, melyekben engem, ki Neus-
tadt Ignácznak több ízben vevője voltam,
strohmannak állít oda s úgy tünteti fel a dol-
got, mintha én Neustadtal szövetkeztem volna,
hogy adózatlan borokat hozhasson forgalomba.

Ezen rágalommal szemben a félrevezetett
közönség tájékoztatására s saját reputációm
megóvására kötelességemnek tartom a valódi
tényállást előadni.

En Neustadt Ignácztól — kinek régebbi
vevője vagyok — 8 hordó bort tényleg meg-
vettem, melyet pinczémbé felszállíttatni ren-
deltem. Neustadt ebből 4 hordó bort fel is
szállított pinczémbé, hol azonban mindjárt
észrevettem, hogy ezek nem az általam vásá-
rolt hordókból valók s azért rögtön intézked-
tem is azok visszaszállítása iránt, melyeket
az akkor jelenlevő fogyasztási ügynök is
visszaszállíttatni rendelt. Arról, hogy ezen
hordókban bor vagy viz volt-e, tudomásom
nem volt, de nem is lehetett, mivel a hordó-
kat, miután észre vettem, hogy nem az álta-
lam vásárolt hordókból való, sem felnyitni,
sem a szekérről lerakadni nem engedtem s
igy azok felbontatlanul lettek visszaszállítva
anélkül, hogy tartalmáról meggyőződtem volna.
Ezek után Neustadt elküldte az általam vá-
sárolt 8 hordó bort, melyet tőle át is vettem.

Ez a valóságnak megfelelő tényállás, mel-
lyet annak idején s illetékes helyen a jelen-
vált ügynök is igazolni fog s így a „B. M. L.“
21. számában megjelent közlemény reám
vonatkozó részét, mint tudatos, rosszakaratu
rágalmazást a leghatározottabban visszautá-
sítom, mert az egész közlemény reám vonat-
kozó részéből egyébbre, mint rosszakaratu
rágalmazásra következtetni nem lehet s nem
tulajdoníthatom másnak, mint a közlemény
írója hallott valahol harangozni, de a helyett,
hogy a valódi tényállásnak utána járt volna
s a valóságnak megfelelőleg hozta volna
köztes tudomásra ezen dolgokat, örült, hogy ez
által egy kis szenzációt kelthet, nem törődve
azzal, hogy ezen rosszakaratu eljárásával
egy tisztességes polgár becsületét támadja
meg. De legyen meggyőződve a közlemény
írója, hogy nekem módomban van magamat
illetékes helyen ezen vádak alól tisztázni és
akkor lesz gondom arra is, hogy a közlemény
írójával szemben magamnak oly elégtételt
szerezsek, melyet ily rosszakaratu rágal-
mazással szemben magának a bíróság útján
megszerezni minden feddhetlen előéletű, tisz-
tességes polgárnak kötelessége.

Kelt Miskolczon, 1898. márczius hó 19-én.

Gombár Péter.

Vállalkozási hirdetés.

A Felső-papszer-utcán tervezett 5493] frt
70 krral előirányzott partépítési munkálatokra,
f. évi ápril. hó 5-ik napján d. e. 10 órakor
zárt ajánlati versenytárgyalást tartok.

A vállalkozni kívánók felhivatnak, hogy
5% bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat
az árlejtés megkezdéséig hozzám adják be.

A vállalati feltételek, tervezet és költség-
előirányzat a mérnöki hivatalban megtekint-
hetők.

Kelt Miskolczon, 1898. márczius hó 20.

Soltész, polgármester.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik felejtethetlen fér-
jemnek folyó hó 18-án végbement vég-
tisztségén megjelentek s ez által a
gyászoló család iránt meleg részvétük-
nek kifejezést adtak, fogadják ez uton
is hálás köszönetem őszinte kifejezését.
Miskolcz, 1898. márczius 22.

Örv, Monoki Istvánné.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos.

Ruttkay Menyhért.

Cs. kir. szab. Ditrichstein-féle
poloskairtó szer

főülmulhatlan hatása a **poloskák és ezek petéinek kiirtásánál.**

Alkalmazható mindenütt a nélkül, hogy ennek nedvessége folytán a kárpitokon, szöveteken vagy butorokon felt- vagy pecsétnyomot hátra hagyna. Orvosiilag constatálva, miszerint a szoba levegője desinfcizálódik; nem lobbanékony és így a legkitűnőbb poloskairtó szer.

Ára üvegenkint ecsettel 40, 75 kr., 1.50, 3 frt.
Gummifecskendő 40 kr.

Egyidejűleg ajánlom kis **kézi gőzgépmet**, melynek segítségével a **poloskairtó szer** gőze minden poloskafészekbe bevezethető, miáltal **tökéletes és alapos kiirtás** érhető el. — **Ára ezen kis kézi gőzgépnek 2 frt.**

Svábbogarak, oroszférgék, molyok és bolhák
legrövidebb idő alatt alaposan kiirtatnak irtóporom által.

=== I doboz 40 kr és 1 frt. — Gummifecskendő darabja 40 kr. ===

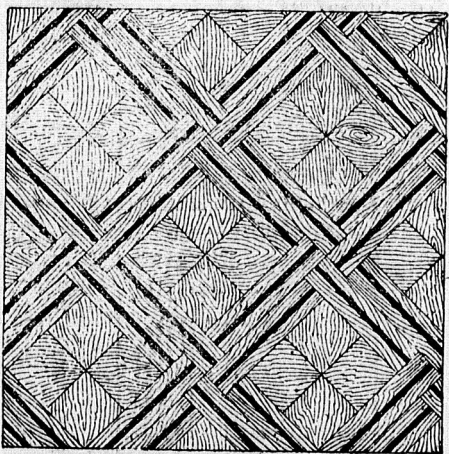
Megrendelések utánvét vagy a pénz előleges beküldése mellett pontosan eszközöztetnek.

DITRICHSTEIN MÓR Budapest, VII., Nyár-utca 34-ik szám.
Elárusítók kerestetnek.

Genzovits Ödön

első kassai koczkapadló-gyár Kassán, Holló-utca 3. sz.

Ajánlja **amerikai és tábla-parketjeit** kitűnő minőségű anyagból, továbbá elvállalja helyben és vidéken bármily

épületeknek
parketirozását

versenyképes árak mellett.

Csinos és izléses kivitel!

Mintalappal szívesen szolgál.

Hirdetmény.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint a heő-csabai középső vízi malom készítményeiből

Miskolczon, a Hegedüs-féle házban

(Zsolczi-kapu)

lisztfelárusítást

nyitottunk,

a hol saját készítményű és friss őrlésű lisztek kaphatók.

A n.-érd. közönség becses pártfogását kérve, maradunk

tisztelettel:

Scheibal Károly, Bene György,
elárusító. molnár.

A „SANTAL EGGER“

Kiváló gyógyerejű készítmény. Feleslegessé teszi a Copaiát és Cubeát. Felülmulja pontos és biztos hatásban eső, hólyag- és vesebántalmaknál a külföldi gyártmányok legjobbját. A **Hama-melis Injectióval** egyetemben használva a legmakaacsabb folyást megszünteti. 1 üveg (40 darab) ára 1 frt 50 kr., a pénz előleges beküldése mellett postán bérmentve 1 frt 70 kr., 2 üveg 3 frt 20 kr., 2 üveg Injectió és 1 üveg Santal Egger bérmentve 3 frt 25 kr.
Főraktár: Gyógyszertár a „Nádor“-hoz Budapest, VI., Váci-körút 17.

Kapható Miskolczon Balog József, Baruch Gyula, Rácz Jenő és Szabó Gyula dr. gyógyszerész uraknál.

LEONHARDI-féle tenták a legjobbak!!

Csakis valódi a feltalálótól

LEONHARDI ÁGOST,

Bodenbach a d. Elbe.

Író-tenták.

Antracen-tenta, kék-fekete
Lejf. könyvtenta, kék-fekete
Alizarin-tenta, zöld-kék-fekete
Gallus-tenta, korom-fekete
Világgósta-tenta, }
Legjobb folyó-tenta a könyvvezetéshez, határtalan tartósság okmányok számára. Szabadalmazott eljárásom szerint ké szitve

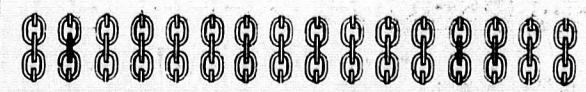
Másoló-tenták.

Antracen-másoló,
Alizarin író és másoló
Encre violette noire communicative
Violette kettős másoló
Fekete
Fekete világgósta másoló
kitűnően másolódnak, egyszersmind könyvelésre is ajánlatosak.
Non plus ultra másoló, 4-6 másolatot ad. Pontos bankoknak, biztosító intézeteknek és tengerentúli levelezésre.

Bank- és pecsétviasz stb. A bel- és külföldi legtöbb írószerszerkeszkedésben kaphatók.

Leonhardi-féle

Wagner és Szelényi

könyvnyomdájában

egy, 3-4 gimnáziumot végzett ifju

fizetéssel

tanulóul

fölvévetik.

276. sz.
1898.

Meghívó.

A miskolczi kerületi betegsegélyző pénztár

f. évi márczius hó 27-én délután 3 órakor a városháza nagytermében tartja

ötödik évi

rendes közgyűlését,

melyre az érdekelt munkaadók és pénztári tagok tisztelettel meghívotnak.

Tárgyai:

1. Elnöki jelentés a pénztár ötödik évi működéséről.
2. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése mellett bemutatandó zárszámadás jóváhagyása és a felmentvény megadása.
3. Az igazgatóságból kilépő 6 rendes és 6 póttag, továbbá a felügyelő bizottság megválasztása.
4. Netalán beérkezendő indítványok tárgyalása.

Miskolcz, 1898. márczius 6-án.

Marusák Károly,
jegyző.Kulcsár Károly,
igazg. elnök.

Jegyzet:

Szavazattal bírnak: a) A kerületenként, illetve járásonként megválasztott kiküldött munkaadók és alkalmazottak.

b) Az önként beléptettek valamennyien.

c) Csak azon indítványok vétetnek figyelembe, a melyek a közgyűlést megelőzőleg legalább 8 nappal írásban adatnak be az igazgatósághoz.

d) A közgyűlés határatképes, ha a kiküldöttek egyharmada jelen van.

Ellenesetben 8 nap múlva ugyanazon tárgyakra nézve, ugyanazon helyen újabb közgyűlés hivatik egybe, kik számára való tekintet nélkül a jelen tárgyakra nézve végérvényesen határoznak.

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.
Ültetés távolsága: 15—20 cm.
Talaj minőség: jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussaatzeit: August und September.
Pflanzweite: 15—20 Cm.
Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A Mauthner-féle

hirneves

konyhakerti és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett **medve-védjeggyel**

valamennyi nagyobb fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten, Andrásy-út 23. sz. a. létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen **friss** és **valódi** magvakért, a mely csomagok **ragasztva**, a medve-ábrával s a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

Igérvények

Tiszai és Szegedi nyeremény-sorsjegyre, húzás már április 1-én.

főnyeremény 100,000 frt.

Ára csak 3 frt 25 kr. bélyeggel.

1870-iki magy. kir. nyeremény-kölcsön, húzás már május 15-én.

főnyeremény 120,000 frt.

Ára csak 5 frt bélyeggel.

A tölem vett és nyert sorsjegyek: 5577, 5578, 5588, 5590, 5591, 5592, 5593, 5594, 5595, 5596, 5599, 12386, 12387, 20927, 21209, 12389, 46406, 46945, 59926, 67279, 67280, 67288, 67290, 67294, 72158, 721 9, 72177, 72185, 74957, 77982, 85765, 85768, 90407, 90986, 91830, 99175 stb., stb.

100,000 sorsjegy, 50,000 nyeremény.	
Szerencse-számok csak Falkensteinnál!	
Magy. kir. osztálysorsjegyek.	
Húzás 1898. évi május 11. és 12-én.	
EREDETI ÁRAK:	
Egy egész sorsjegy 6 frt.	Egy negyed sorsj. 1.50
Egy fél sorsjegy 3 frt.	Egy nyolczad sorsj. —.75
A kihuzott nyereményekről t. vevőimet azonnal értesitem.	
Nálam vásárolt sorsjegyek bélyegzőmmel vannak ellátva.	
FALKENSTEIN SOMA	
bank- és váltó-üzlete	
MISKOLCZON, Színház-épület.	
Szerencse-számok csak Falkensteinnál!	
100,000 sorsjegy, 50,000 nyeremény.	

A tölem vett és nyert sorsjegyek: 99175, 91830, 90986, 90407, 85768, 85765, 77982, 74957, 72185, 72177, 72158, 67294, 67290, 67288, 67280, 59926, 46945, 46406, 21209, 20927, 12389, 12376, 6599, 6594, 6593, 6588, 6586, 6582, 5592, 5591, 5590, 5577, 5588, 5578 stb., stb.

Különös gondot fordítok menyasszonyi kelengyék rendkivüli olcsó összeállítására. Minden kelengyéhez a koszorút és egy díszes fátyolt ajándékozok.

Megjött!

Megjött!

Megjött!

A n.-érd. közönség szives tudomására hozom, hogy az általam hirdetett, de időközben kifogyott, **valódi szepességi P. P. vászon**

már megérkezett.

400 vég van raktáron, 1 vég ára (23 méter), **3 frt 85 kr.**

Ugyancsak megérkeztek a legujabb angol és francia női ruhakelmék, párisi és lyoni selymek, francia mosó-árak, nagy raktár szepességi és sziléziai vászonnemüekből, kész női és férfi-fehérműek, szőnyegek, paplanok és ágyterítők nagy raktára.

A n.-érd. közönség szives pártfogását kérve, vagyok

kitünő tisztelettel:

ROSENBERG MÓR

Miskolcz, Széchenyi-utca 26. (az Erdey Kálmán-féle vaskereskedéssel szemben).

Megjött!

Megjött!

Megjött!

Biztos állással bíró egyéneknek havi vagy heti részletfizetésre jutányos árban szolgálók. Vidékre mintákat bérmentve küldök. — Nem tetsző árakat készséggel visszafogadok.